

Одлуком Наставно-научног вијећа Медицинског факултета, Универзитета у Источном Сарајеву, број 01-3-182 од 22.04.2024. године, именована је Комисија за оцјену и одбрану урађене докторске дисертације кандидата Николине Дукић под насловом "Предиктивни и прогностички значај полиморфизма у гену ПД-Л1 и експресије ПД-Л1 у ћелијама карцинома дојке у постизању комплетног патолошког одговора након неоадјувантне терапије код различитих молекуларних подтипова карцинома дојке" (у даљем тексту: Комисија¹) у слједећем саставу:

1. Доц. Др Јелена Владичић-Машић, доцент, ужа научна област Онкологија, Медицински факултет Фоча, предсједник и члан комисије;
2. Проф. Др Ненад Лаловић, ванредни професор, ужа научна област Хирургија, Медицински факултет Фоча, коментор и члан;
3. Проф.др Мирјана Ђук, ванредни професор, ужа научна област Патологија, Медицински факултет Фоча, члан;
4. Проф.др Драгана Соколовић, ванредни професор, ужа научна област Фармакологија са токсикологијом, Медицински факултет Фоча, члан;
5. Проф. др Алма Мекић-Абазовић, ванредни професор, ужа научна област Онкологија, Медицински факултет Зеница, члан.

Комисија прегледала је и оцијенила докторску дисертацију и о томе подноси Наставно-научном вијећу Медицинског факултета, Универзитета у Источном Сарајеву, слједећи

ИЗВЈЕШТАЈ о оцјени урађене докторске дисертације

1. Значај и допринос докторске дисертације са становишта актуелног стања у одређеној научној области

Урађена докторска дисертација којом је испитиван степен патолошког одговора различитих молекуларних подтипова карцинома дојке након неоадјувантне терапије зависно од ПД-Л1 експресије и полиморфизма ПД-Л1 гена представља значајно истраживање на подручју карцинома дојке. Наиме, карцином дојке чини преко 25 % малигнитета код женске популације и велики је јавно-здравствени проблем. У овом докторату испитивана је основа за нове модалитетете лијечења раног карцинома дојке који би дали боље резултате у смислу смањења вјероватноће поврата болести. Актуелност рада огледа се у чињеници да ПД-Л1 експресија уколико постоји полазна је основа за ординирање имунотерапије атезолизумабом или пембролизумабом, моноклонским антитијелима која су блокатори контролних тачака ПД-1/ПД-Л1 имуног система тзв. имунотерапија, и која су већ дала спектакуларне резултате у лијечењу других врста карцинома као што је адено-карцином плућа, меланом, хепатоцелуларни карцином. До сада је испитивана примјена имунотерапије у подручју троструконегативног карцинома дојке, али примјена атезолизумаба није испитивана код луминал и ХЕР2 позитивних карцинома дојке. Такође, испитивана је основа за ординирање имунотерапије атезолизумабом код раног карцинома дојке, односно, да ли постоји основа за ординирање имунотерапије прије оперативног захвата чиме би се смањио тумор дојке, повећала вјероватноћа поштедних операција дојке и смањила вјероватноћа за поврат болести. Неоадјувантна терапија карцинома дојке последњих година представља откриће у смислу

да се њоме смањује величина карцинома дојке прије оперативног захвата чиме се омогућава вјероватноћа поштедних оперативних захвата, а, такође, резултат неодјувантне хемиотерапије -комплетан патолошки одговор уколико је постигнут има прогностички значај за вријеме до поврата болести и укупног преживљавања те има прогностички значај како наставити лијечити пациенткиње са карциномом дојке након оперативног захвата. Овом докторском дисертацијом одговорено је да неоадјувантна терапија код других молекуларних подтипов осим троструко негативног карцинома дојке као што је XEP2 позитивни карцином дојке има значајну ПД-Л1 експресију односно да би имунотерапија атезолизумабом могла бити примјењена наеoadјувантно и код овог молекуларног подтипа. Докторска дисертација је показала да најлошији одговор на неоадјувантну терапију имају луминал А и луминал Б подтипови карцинома дојке, а најбољи одговор са највећом стопом комплетном патолошког одговора XEP2 позитивни карциноми дојке. Такође, показано је да је ПД-Л1 експресија највећа код XEP2 позитивних и троструконегативних карцинома дојке те да ПД-Л1 експресија корелира са постизањем комплетног патолошког одговора. Када је у питању полиморфизам ПД-Л1 гена ова докторска дисертација је показала да ЦГ генотип корелира са ПД-Л1 експресијом као и постизањем комплетног патолошког одговора.

2. Оцјена да је урађена докторска дисертација резултат оригиналног научног рада кандидата у одговарајућој научној области

Урађена докторска дисертација представља оригинално научно дело, а кандидат је одабрао оригинални приступ у истраживању. Наиме, испитивање ПД-Л1 експресије која представља основу за примјену имунотерапије и у подручју карцинома дојке врло је актуелно и много студија постоји које су испитивале могућности примјене имунотерапије код карцинома дојке. Међутим, у овој докторској дисертацији испитивана је ПД-Л1 експресија код свих молекуларних подтипов карцинома дојке. Даље, испитивана је корелација између ПД-Л1 експресије и постизање комплетног патолошког одговора. Али, ни једна студија у подручју карцинома дојке (постоји само једна код карцинома плућа) која је испитивала корелацију између ПД-Л1 експресије, полиморфизма ПД-Л1 гена и комплетног патолошког одговора. Докторска дисертација је показала да најбољи комплетан патолошки одговор се постиже код XEP2 позитивних карцинома дојке (71 %) док код троструконегативних комплетан патолошки одговор је постигнут у нешто мањем броју (30 %), а компарирајући са резултатима других аутора нпр. у ретроспективној студији Хонг и сар. (160) из 2020. године на узорку од 328 пациенткиња са карциномом дојке у којој је испитиван комплетан патолошки одговор код пациенткиња са различитим молекуларним подтиповима, 88,2% пациенткиња са XEP2 позитивним тумором постигло је комплетан патолошки одговор у односу на друге молекуларне подтипове карцинома дојке и то луминал А (38,2%, p<0,001), луминал Б (31,2%, p<0,001), луминал Б XEP2 позитивни (24%, p<0,001) и троструко негативни (51,5%, p=0,016). У овој докторској дисертацији ни једна пациенткиња са луминал А подтиповом није достигла комплетан патолошки одговор, 15,5% пациенткиња са луминал Б подтиповом је достигло комплетан патолошки одговор, 34,4% пациенткиња са луминал Б XEP2 позитивним подтиповом, и 30% пациенткиња са троструко негативним подтиповом карцинома дојке, док је 71% пациенткиња са правим XEP2 позитивним подтиповом постигло комплетан патолошки одговор. Тако је у овој студији утврђено да пациенткиње са XEP2 позитивним тумором дојке имају најбољи комплетан патолошки одговор на НАТ. С обзиром да су ове пациенткиње лијечене и хемиотерапијом и циљаном терапијом са трастузумабом и пертузумабом, за разлику од пациенткиња са луминал А, луминал Б и троструко

негативним подтипом које су лијечене само хемиотерапијом, ово је логичан и очекиван резултат који се слаже са поменутим подацима из литературе.

3. Преглед остварених резултата рада кандидата у одређеној научној области

Кандидаткиња је током спроведеног истраживања добила значајне оригиналне резултате, и самим тим добијени резултати представљају новину у испитиваној области. Захваљујући чврстим претпоставкама у постављеној хипотези, темељном приступу научном проблему и јасно дефинисаним циљевима истраживање је обухватило 170 пациенткиња са карциномом дојке стадијума 2. и 3. које су подвргунте биопсији и ПХ верификацији карцинома дојке, а потом према налазу имуноистохемије подијељене у молекуларне подтипове и подвргнуте неоадјувантној хемиотерапији. Резултат хемиотерапије праћен је након оперативног захвата (поштедна или радикална мастектомија) према Miller-Payne критеријумима постизањем комплетног патолошког одговора-PCR. На биопсијском материјалу карцинома дојке рађена је стандардна имуноистохемија за утврђивање молекуларног профила карцинома статус ЕР, ПР, ХЕР2 и Ки 67, али и ПД-Л1 статус кориштена су следећа антитијела: естроген (M7047, DAKO), прогестерон (M3529, DAKO), ХЕР2/ c-erB2 (A0485, DAKO), Ки 67 (MIB-1, DAKO) и ПД-Л1 (VENTANA PD-L1 SP142 Assay). Из крви пациенткиња рађен је полиморфизам ПД-Л1 гена заједнички алели појединачног нуклеотидног полиморфизма (engl. single nucleotide polymorphism, SNP) ПД-Л1 rs4143815 C/G су амплифицирани техником ланчане полимерицације (engl. polymerase chain reaction, PCR). ДНК фрагменти су амплифицирани из геномске ДНК коришћењем следећих прајмера: forward CTGTGACAGGGAGAAAGGATACTTCTG и reverse AGCAAGTTAGTTGGCGACAAAATTGT.

Потом је урађена дескриптивна статистика (године живота пацијенткиња, страна дојке, менопаузални статус, величина тумора, статус лимфних чворова, васкуларна и лимфна инвазија) где су подаци добијени у складу са литерарним. Испитивана је корелација између ПД-Л1 експресије, полиморфизма ПД-Л1 гена и постигнутог ПЦР-а, а све према молекуларном подтипу карцинома дојке. У резултатима је показано да су комплетан патолошки одговор постигле највише ХЕР2 позитивне пациенткиње-71 %, потом троструконегативне -30 %. ПД-Л1 позитивних карцинома дојке било је 46.5 %. Значајно ћешће ПД-Л1 позитивне биле су ХЕР2 позитивне и троструконегативне. ПД-Л1 позитивне пациенткиње су ћешће постизале комплетан патолошки одговор. Такође, пациенткиње са ЦГ генотипом су чешће ПД-Л1 позитивне и чешће су постизале комплетан патолошки одговор и радило се о ХЕР2 молекуларним подтиповом карцинома дојке.

4. Оцјену о испуњености обима и квалитета у односу на пријављену тему (по поглављима)²

Кандидаткиња је у потпуности испоштовала план и програм рада на дисертацији.

Увод

У поглављу Увод кандидаткиња даје приказ досадашњих сазнања из литературе која су непосредно везана за предмет докторске дисертације. На детаљан начин написана су досадашња сазнања о карциному дојке, инциденци, преваленци, факторима ризика, дијагностици, молекуларним подтиповима, начину лијечења раног карцинома дојке. Такође, изнијета је проблематика о евентуално, новим молекулама као

предикторима за нове терапијске модалитетете што је касније у циљевима прецизирано.

Циљеви

Циљеви истраживања су јасно постављени и усаглашени са хипотезама.

Материјал и метод истраживања

Кандидаткиња је јасно указала на материјал и научни метод истраживања у свом раду, веома прецизно су дефинисани критеријуми за укључивање и искључивање из студије, као и статистичке методе за обраду података.

Резултати

Резултати су јасно приказани у виду табела и графика, правилно су анализирани статистичким методама обраде података, и адекватно и јасно су интерпретирани.

Дискусија

Резултати истраживања су поређени са актуелним истраживањима из дате области у свијету и код нас.

Закључци

Закључци су јасно формуслисани и дефинисани на основу одговора приликом постављених питања у циљевима истраживања.

Литература

Од укупно 206 цитираних библиографских јединица из ове обости, са преко 90% нестаријих од пет година, које су цитиране у раду ова докторска теза рефлектује призму научних података за разумјевање проблематике која је детаљно анализирана и приказана добијеним резултатима.

Докторска дисертација је и по обиму и по квалитету у потпуности испунила циљеве и задатке постављене у пријави дисертације.

5. Научни резултати докторске дисертације

У овој докторској дисертацији се први пут испитује повезаност између ПД-Л1 експресије, полиморфизма ПД-Л1 гена, патолошког одговора након неоадјувантне терапије различитих молекуларних подтипова карцинома дојке. Резултати овог истраживања представљају научни допринос јер су оригинални, први пут испитивани горе наведени параметри и, свакако, полазна основа за наредна испитивања која би укључивала већи број пацијенткиња са карциномом дојке у неоадјувантној терапији.

6. Примјењивост и корисност резултата у теорији и пракси³

Неоадјувантна терапија карцинома дојке у последњим годинама је врло актуелна обзиром да омогућава поштедност хируршких захвата, предиктор је понашања тумора у перспективи (степен патолошког одговора корелира са укупним преживљавањем и временом до релапса болести), и добра основа је за научна истраживања јер представља експеримент *in vivo*. Са друге стране, испитивање ПД-Л1 експресије је врло актуелно јер је основа за примјену нових терапијских опција, односно, имунотерапију. Резултати ове докторске студије који су најистакнутији јесте да осим троструконегативног карцинома дојке ПД-Л1 експресију има смисла радити и код ХЕР2 позитивног карцинома дојке као основу за ординирање атезолизумаба у неоадјувантном режиму. У прилог томе говори и чењеница да је у току рандомизована двострукослијепа студија фазе 2 са неоадјувантним атезолизумабом који се додаје дуалној ХЕР2 блокади и хемиотерапији код раног ХЕР2

позитивног карцинома дојке.

7. Презентирање резултата научној јавности⁴

Радови из области доктората објављени у часописима:

„The Oncology Association of Bosnia and Herzegovina's Recommendations for Fertility Preservation in Oncologic Patients“ у часопису „Biomolecules and Biomedicine“ са импакт фактором 3.4

Аутори: Тимур Церић, Емир Соколовић, Бериса Хасанбеговић, Анес Пашић, Зденка Гојковић, Јелена Владичић Машић, Николина Дукић, Инга Маријановић, Алма Мекић Абазовић, Ибрахим Шишић, Дијана Копрић, Мустафа Хаммами, Сенад Бајрамовић, Таиб Делић, Семир Бешлија.

„2020 consensus guideline for optimal approach to the diagnosis and treatment of HER2-positive breast cancer in Bosnia and Herzegovina“ у часопису „Biomolecules and Biomedicine“ 2021 године са импакт фактором 3.4.

Аутори: Семир Бешлија, Зденка Гојковић, Тимур Церић, Алма Мекић Абазовић, Инга Маријановић, Семир Вранић, Јасминка Мустеданагић-Мујановић, Фарук Скендери, Иванка Ракита, Александар Гузијан, Дијана Копрић, Ален Хумачкић, Данијела Трокић, Јасмина Алиџановић, Алма Ефендић, Ибрахим Шишић, Харун Дрљевић, Ванеса Бешлагић, Божана Бабић, Азра Пашић, Анела Рамић, Дијана Микић, Златко Гузинб, Драгана Каран, Тео Буховац, Драгана Милетић, Сенад Шечић, Азра Ђозић Шахмић, Лејла Мујбеговић, Алиса Кубура, Менсуре Бурине, Ненад Лаловић, Николина Дукић, Јелена Владичић Машић, Мирјана Ђук, Рајна Станушић.

„Adjuvant application of trastuzumab in HER2 positive breast cancer and impact on time to relapse“ у часопису Archive of Oncology, Kobson.

Аутори: Дукић Николина, Гојковић Зденка, Владичић-Машић Јелена, Машић Срђан, Лаловић Ненад, Поповић Слађана.

„Неоадјувантна терапија ХЕР2 позитивног карцинома дојке“ објављен у часопису Биомедицинска истраживања.

Аутори:

Драгана Јокановић, Слађана Поповић, Оливера Чанчар, Николина Дукић, Зденка Гојковић, Ненад Лаловић, Јелена Владичић Машић, Срђан Машић.

8. ЗАКЉУЧАК И ПРИЈЕДЛОГ⁵

На основу темељне анализе докторске дисертације под називом „Предиктивни и прогностички значај полиморфизма у гену ПД-Л1 и експресије ПД-Л1 у ћелијама карцинома дојке у постизању комплетног патолошког одговора након неоадјувантне терапије код различитих молекуларних подтипова карцинома дојке“ Комисија је једногласно закључила да је кандидат изабрао актуелну и оригиналну тему истраживања коју је спровео поштујући све принципе добре клиничке праксе, научног рада и користећи савремене методе испитивања и анализе резултата. Добијени резултати представљају велики допринос савременој медицинској науци, у сврху испитивања нових метода у лијечењу раног карцинома дојке у неоадјувантном режиму.

На основу наведеног, Комисија са задовољством предлаже Научно-наставном вијећу Медицинског факултета у Фочи, Универзитета у Источном Сарајеву, да

прихвати извештај о урађеној докторској дисертацији др Николине Дукић у поступку стицања звања доктора биомедицинских наука. и одобри њену јавну одбрану.

¹ Комисија мора бити именована у складу са чланом 40. Правилника о студирању на трећем циклусу студија на Универзитету у Источном Сарајеву

² Испуњеност обима и квалитета у односу на пријављену тему, нарочио, треба да садржи: аналитички и системски прилаз у оцјењивању истраживачког постављеног предмета, циља и задатака у истраживању; испуњеност научног прилаза у доказивања тврдњи или претпоставки у хипотезама, са обрадом података.

³ Истакни посебно примјењивост и корисност у односу на постојећа рејешења теорије и праксе.

⁴ У складу са чланом 37. Правилника о студирању на трећем циклусу студија на Универзитету у Источном Сарајеву.

⁵ У закључку се, поред осталог, наводи и назив квалификације коју докторанд стиче одбраном тезе.

Мјесто: Фоча

Датум: 23.04.2024 године

Комисија:

1. Доц. Др Јелена Владичић-Машић, доцент, ужа научна област Онкологија, Медицински факултет Фоча, предсједник и члан комисије;

2. Проф. Др Ненад Лаловић, ванредни професор, ужа научна област Хирургија, Медицински факултет Фоча, коментор и члан;

3. Проф.др Мирјана Ђук, ванредни професор, ужа научна област Патологија, Медицински факултет Фоча, члан;

4. Проф.др Драгана Соколовић, ванредни професор, ужа научна област Фармакологија са токсикологијом, Медицински факултет Фоча, члан;

5. Проф. др Алма Мекић-Абазовић, ванредни професор, ужа научна област Онкологија, Медицински факултет Зеница, члан.

Издвојено мишљење⁶:

1. _____, у звању _____(НО _____, УНО _____,

⁶ Чланови комисије који се не слажу са мишљењем већине чланова комисије, обавезни су да у извештај унесу издвојено мишљење са образложењем разлога због се не слажу са мишљењем већине чланова комисије (члан комисије који је издвојио мишљење потписује се испод навода о издвојеном мишљењу)

